

DANSKE BANKERS FÆLLESREPRÆSENTATION
FORMANDEN

Bilag 5.

København K., den 20. oktober 1953.

Ministeriet for handel, industri og søfart.

Ved skrivelse af 12. oktober d. å. har Handelsministeriet anmodet Danske Bankers Fællesrepræsentation om en udtalelse i anledning af den foreløbige betænkning vedrørende en lov om konkurrencebegrænsning og monopol, afgivet af den i henhold til lov nr. 128 af 31. marts 1949 nedsatte trustkommission. Således foranlediget skal Fællesrepræsentationen tillade sig at udtale følgende:

Selvom tiden ikke har tilladt en helt tilbundsgående analyse af samtlige problemer, som betænkningen beskæftiger sig med, er Fællesrepræsentationen dog af den opfattelse, at de i betænkningen indeholdte forslag næppe efter deres form eller indhold tager sigte på bankernes forhold, men i overvejende grad har tilknytning til prisdannelsen for varer. Man er dog opmærksom på, at en række af de foreslåede forholdsregler på indirekte vis kan komme til at tangere bankernes virkefelt, men skal undlade en nærmere vurdering af disse, idet det er Fællesrepræsentationen bekendt, at erhvervslivets øvrige brancheorganisationer har haft lejlighed til at gøre deres synspunkter gældende.

Fællesrepræsentationen har bemærket kommissionens udtalelser i afsnit 45, hvoraf fremgår, at man endnu ikke har haft lejlighed til at tage stilling til en fortsat henlæggelse af kontrollen med banker, sparekasser og visse forsikringsselskaber til henholdsvis Banktilsynet, Sparekassetilsynet og Forsikringsrådet. Fællesrepræsentationen vil i denne anledning for bankernes vedkommende stærkt understrege, at man må gå ud fra, at der ikke på dette punkt sker nogen ændring i den bestående lovgivning, og at Banktilsynet bevarer kontrollen med banker, idet dette som følge af Banktilsynets indgående kendskab til bankernes forhold efter Fællesrepræsentationens opfattelse er den eneste hensigtsmæssige løsning.

Med hensyn til de øvrige spørgsmål skal man uden at gå i detaljer henlede opmærksomheden på afsnit 59 om konkurrencebegrænsende foreningsvedtagelser, hvor den af kommissionen tilsigtede bestemmelse må forekomme at være for absolut i sin form. I denne forbindelse må fremhæves, at det ville være upraktisk, om det i alle tilfælde skulle være nødvendigt at indhente de enkelte bankers skriftlige tilslutning. Fællesrepræsentationen ønsker netop at pege på, at adgangen for bankorganisationerne til at indgå bindende aftaler har sin særlige samfundsmæssige værdi, også ved at det gøres lettere for bankorganisationernes repræsentanter ved givne lejligheder at optræde i forståelse med Danmarks Nationalbank og de finansielle myndigheder. Eksempelvis kan for de sidste år nævnes aftalerne om bankernes medvirken ved modtagelse af bunden opsparing, deponeringsordningen og dollarpræmieringsordningen.

Rent ex tuto skal bemærkes, at man finder det vigtigt, at der også på de under prisaftale-lovgivningen hørende områder i så vidt omfang som muligt bevares adgangen til rekurs til domstolene. Fællesrepræsentationen kan altså tilslutte sig de af Handelsministeriet fremsatte bemærkninger til det lovforslag, som førte til den nugældende lov, hvor det bl. a. siges (citeret i kommissionens betænkning s. 95, sp. 2.): „Med hensyn til spørgsmålet om behandlingen af klager over de af Priskontrolrådet truffne afgørelser bemærkes, at man principielt vil finde det rigtigt, at den endelige afgørelse ikke lægges hos administrationen, men at der i sidste instans haves rekurs til domstolene.“

Fællesrepræsentationen vil sætte pris på at blive holdt underrettet om, hvad der videre måtte passere i sagen.

Med højagtelse

sign. **Olaf Hedegaard.**

sign. *Kristian Møller.*